

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/4/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200705
Dátum vydania rozhodnutia: 01.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5019200705.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: N. N. C., X. Č. X, X. - T. Č. L. X., právne zastúpený: Advokátska kancelária MCL, s. r. o., Mostová 2, Bratislava, proti žalovanému: Okresný súd Žilina, P. O. Hviezdoslava č. 28, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k.: 43PPok/2/2018-391, zo dňa 30. augusta 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k.: 30S/147/2019-117, zo dňa 5. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) odmietol žalobu žalobcu podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k.: 43PPok/2/2018- 391, zo dňa 30. augusta 2019. Žalovaný predmetným rozhodnutím podľa § 13 zák. č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o RPVS“) uložil okrem iného žalobcovi pokutu vo výške 10.000,- eur, za ktorej zaplatenie ručí Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s. r. o., so sídlom Miletičova 5B, Bratislava, pričom plnením jedného z účastníkov zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého z účastníkov.

2. Žalobca v podanej žalobe poukázal na odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, v ktorom sa odvolával na podnet oznamovateľa Transparency International Slovensko zo dňa 20. augusta 2018, ktorým okresnému súdu navrhol preverenie skutočnosti či v súvislosti s overením konečného užívateľa výhod spoločnosti Mediaprint - Kapa Pressergrosso, a. s. nedošlo k porušeniu zákazu v zmysle § 19 písm. c) ZRPVS. Okresný súd stotožniac sa s argumentáciou oznamovateľa vydal uznesenie č. k.: 43PPok/2/2018-391, zo dňa 30. augusta 2019, o uložení pokuty. Žalobca príslušnosť súdu a preskúmateľnosť rozhodnutia založil na ustanovení § 6 ods. 1 SSP, pretože činnosť okresného súdu na

úseku registra partnerov verejného sektora je svojou povahou činnosťou, v rámci ktorej súd v oblasti verejnej správy rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických a právnických súdov a v súlade s § 2 ods. 1 písm. d) zákona o súdoch by malo ísť o tzv. inú činnosť súdov vo veciach stanovených zákonom.

3. Krajský súd napadnuté uznesenie odôvodnil s poukazom na § 2 ods. 1, § 3 ods. 1 písm. a), písm. b), § 4, § 5 ods. 5, § 6 ods. 1, § 7 písm. d), § 97, § 98 ods. 1 písm. g) SSP, čl. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a čl. 141 ods. 1, čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 1, § 16 ods. 5 zákona o RPVS a ustanoveniami Prílohy 1 bod III, Prílohy 2a bod I a II vyhl. č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy (ďalej len „vyhl. č. 543/2005 Z. z.“). Skôr ako pristúpil k meritórnemu preskúmaniu napadnutého rozhodnutia skúmal splnenie procesných podmienok na vedenie súdneho konania v správnom súdnictve v zmysle § 97 SSP. Prieskum rozhodnutí v správnom súdnictve predpokladá splnenie štyroch podmienok, a to nasledovne: 1) ide o rozhodnutie orgánov verejnej správy, 2) ide o rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorým bola fyzická alebo právnická osoba ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, 3) musí ísť o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa pre rozhodnutie pripúšťajú nadobudlo právoplatnosť a napokon 4) nejde o rozhodnutie, ktorého preskúmanie je vylúčené podľa § 7 SSP.

4. Dôvodová správa k § 3 zákona o RPVS stanovuje, že register je súčasťou Centrálného informačného systému súdnictva podľa zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov a vzťahujú sa naň aj príslušné ustanovenia zákona o súdoch. Registrujúcim orgánom je potrebné rozumieť okresný súd, vykonávajúci registračné konania a rozhodujúci o uložení pokút podľa tohto zákona. Vzhľadom na charakter registračného konania - ide o formalizované konanie - bol zvolený jeden z ôsmich registrových súdov, pričom ide o novú agendu, na ktorú je potrebné vzťahovať všeobecné ustanovenia osobitných predpisov regulujúcich organizáciu práce súdov a konanie pred nimi. Vzťah procesných ustanovení návrhu zákona k civilným procesným kódexom je budovaný na zásade subsidiarity s prednosťou osobitnej právnej úpravy, pričom primárne sa navrhuje subsidiarita Civilného mimosporového poriadku.

5. Správny súd prvého stupňa skonštatoval, že žalobca sa domáha zrušenia rozhodnutia, ktoré nebolo vydané orgánom verejnej správy (§ 4 SSP), a teda rozhodnutia vylúčeného zo súdneho prieskumu podľa § 7 písm. d) SSP. Ide o rozhodnutie vo veci, v ktorej je daná právomoc súdu ako orgánu súdnej moci v civilnom procese. Svedčí o tom tiež skutočnosť, že veci rozhodované v rámci zákona o RPVS sú pridelené náhodným výberom v zmysle zákona o súdoch a na procesný postup sa aplikujú civilné procesné kódexy [zák.

č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“)], veci podľa tohto zákona sú zapisované do registrov súdnej agendy okresného a krajského súdu podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z., a skutočnosť, že proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné odvolanie podľa zák. č. 160/2015 Z. z. ako riadny opravný prostriedok v civilnom procese, ak to osobitný zákon pripúšťa. Skonštatoval nesplnenie podmienok na súdny prieskum, kladených na charakter orgánu, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie a tým ani charakter napadnutého rozhodnutia. Okresný súd podľa názoru správneho súdu prvého stupňa rozhodoval v rámci trojdelenia štátnej moci ako orgán súdnej moci podľa čl. 141 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky. Správny súd tak zistil neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky spočívajúci v predmete nepodliehajúcim súdnemu prieskumu podľa § 7 písm. d) SSP, s následkom odmietnutia žaloby ako neprípustnej podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP.

6. Záverom rozhodnutia krajský súd nepovažoval za vhodné postúpiť vec okresnému súdu dôvodiac argumentáciou, že ide o odvolanie ako riadny opravný prostriedok podľa CSP voči napadnutému prvostupňovému rozhodnutiu, pretože z obsahu správnej žaloby (§ 55 ods. 3 SSP) je nad všetky pochybnosti zrejmé, že sa nejedná o odvolanie podľa ustanovení civilného procesného kódexu, ale o všeobecnú správnu žalobu podľa § 177 a nasl. SSP, v ktorej žalobca príslušnosť správneho súdu a preskúmateľnosť rozhodnutia vyvodzuje z príslušných ustanovení SSP a v zmysle tohto procesného

kódexu formuluje tiež žalobný petít, žiadajúc zrušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP a vrátenie veci na ďalšie konanie (body 5, č. 6 -13, č. 101 žaloby). Úradnou činnosťou správneho súdu bolo zistené, že voči uzneseniu napadnutému touto správnu žalobou bolo na Okresnom súde Žilina podané riadne odvolanie v zmysle poučenia uvedeného v napadnutom uznesení, a to podľa ustanovení civilného procesného predpisu.

7. Vzhľadom na odmietnutie žaloby súd žiadnemu z účastníkov konania podľa § 170 písm. a) SSP nepriznal právo na náhradu trov konania.

II.

8. Žalobca (ďalej len „kasačný sťažovateľ“) podal proti predmetnému uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť tvrdiac porušenie práva na spravodlivý proces [§ 440 ods. 1 písm. f) SSP] a nesprávne právne posúdenie veci [§ 440 ods. 1 písm. g) SSP]. Vyslovil presvedčenie, že krajský súd porušil § 440 ods. 1 písm. f) SSP nesprávnym procesným postupom, ktorým účastníkovi konania znemožnil uskutočnenie procesných práv tým, že sa riadne nevysporiadal so zásadnými námietkami sťažovateľa, týkajúcimi sa súdnej preskúmateľnosti uznesenia, č. k.: 43PPok/2/2018-391 zo dňa 30. augusta 2019 (ďalej len „uznesenie o uložení pokuty“).

9. Podľa kasačného sťažovateľa je okresný súd v súvislosti s uznesením o uložení pokuty možné považovať za orgán verejnej správy a jeho činnosť na základe zákona o RPVS vykazuje materiálne znaky rozhodovania o právach a povinnostiach v oblasti verejnej správy, ku ktorému zásadnému argumentu sa však krajský súd nevyjadril. Pojmom verejná správa je potrebné rozumieť určitý druh činnosti alebo inštitúciu, ktorá verejnú správu vykonáva. Z materiálneho hľadiska je verejná správa činnosťou štátnych alebo iných verejných inštitúcií, ktorá svojim obsahom nie je činnosťou zákonodarnou ani súdnou. Napriek skutočnosti, že zákon o RPVS subsidiárne neodkazuje na použitie Správneho poriadku, činnosť Okresného súdu na úseku registra partnerov, informačného systému verejnej správy je činnosťou, v rámci ktorej súd v oblasti verejnej správy rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb. V prejednávanej veci je oblasťou verejnej správy, v ktorej je rozhodované, správa na úseku registra partnerov verejného sektora. V súlade s § 2 ods. 1 písm. d) zákona o súdoch by mohlo ísť o tzv. inú činnosť súdu vo veciach stanovených zákonom. Zhodol sa s názorom obsiahnutým v uznesení Okresného súdu Žilina, sp.zn. 5PN/14/2019 zo dňa 14. mája 2019, že úprava zákona o registri partnerov verejného sektora má nepochybne verejnoprávny charakter. Kasačný sťažovateľ zaujal názor, že mutatis mutandis možno aplikovať závery najvyšších súdnych autorít na iných úsekoch verejnej správy, a to uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 8SŽi/13/2019 zo dňa 30. apríla 2015, podľa ktorého „súdy v oblasti rozhodovania v rámci správneho práva nemajú postavenie súdneho orgánu, ale orgánu verejnej správy. V tomto prípade nemožno brať ohľad na to, že žalovaný má v názve súd, pretože orgán v oblasti verejnej správy na úseku práva na prístup k informáciám, ktorý koná a rozhoduje o sprístupnení alebo nesprístupnení informácie, ktorú má alebo nemá vo svojej dispozičnej sfére, podľa zákona o slobode informácií je správnym (administratívnym) orgánom. V tomto prípade je odlišujúcim kritériom medzi súdom a správnym orgánom kompetencia: kým súd koná v rámci kompetencie podľa čl. 141 - čl. 148 ústavy, správny orgán koná o sprístupnení alebo nesprístupnení informácie podľa zákona o slobode informácií.“ Krajský súd sa podľa žalobcu k otázke vyjadril len povrchno, i keď ide pre sťažovateľa o vec zásadného právneho významu. Kasačný sťažovateľ zotrval na stanovisku, že okresný súd konal v rámci kompetencie podľa osobitného zákona o RPVS a nie podľa čl. 141 až čl. 148 Ústavy. Príslušnosť Krajského súdu v Žiline bola pri podaní žaloby založená podľa § 10 (vecná príslušnosť) a § 13 ods. 1 SSP miestna príslušnosť, pričom napadnuté rozhodnutie nie je vylúčené z prieskumu správnym súdom podľa § 7 SSP.

10. Podľa judikatúry kasačného súdu ak súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany, prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti rozhodnutia. Zdôraznil dôležitosť otázky prípustnosti súdneho prieskumu, pretože podľa § 13 ods. 7 zákona o RPVS, kasačný sťažovateľ ako ani členovia štatutárneho orgánu nemôžu proti rozhodnutiu o uložení pokuty podať opravný prostriedok. Zásada preskúmania meritórnych rozhodnutí vydaných v sústave všeobecných súdov v inštančnom postupe patrí k základným ústavným

princípom spravodlivého procesu, ktorému musí byť podriadená aj organizačná sústava súdov so zákonom ustanovenou pôsobnosťou jednotlivých stupňov súdov - v prípade § 13 ods. 7 zákona o RPVS, pripúšťajúcemu opravný prostriedok proti sankčnému rozhodnutiu súdu výlučne oprávnenej osobe, by kasačnému sťažovateľovi bolo upreté právo na opravný prostriedok. Organizačná sústava súdov explicitne nepočíta s možnosťou, účinne umožňujúcou dosiahnutie prieskumu uznesenia o uložení pokuty. Absenciu práva kasačného sťažovateľa na súdny prieskum uznesenia o uložení pokuty v rámci správneho súdnictva považoval za obmedzenie práva na prístup k súdu. Krajský súd sa dostatočne nezaoberal a nevysporiadal so zásadnými a kľúčovými námietkami kasačnými sťažovateľa, čím zasiahol do práva na spravodlivý proces, naplniac tým dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Interpretáciou právnych predpisov krajský súd vec nesprávne právne posúdil, ktoré pochybenie zakladá sťažnostný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

11. Vzhľadom na vznesenú argumentáciu navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 30S/147/2019 zo dňa 05. decembra 2019 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

III.

12. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti argumentoval tým, že podľa § 16 ods. 5 zákona o RPVS sa na konanie o námietkach, na konanie podľa § 12 a na konanie o pokute primerane použijú ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, ustanovenia čl. 6, § 35 a § 36 CMP sa nepoužijú.

13. Okresný súd Žilina v určitých situáciách vystupuje ako správny orgán, ako je tomu v prípade postupu podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, kedy postupuje podľa zák. č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku. Taktiež môže vystupovať ako účastník súkromnoprávných vzťahov podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, najmä v prípade uzatvárania kúpnych zmlúv, odberu energií a pod.

14. V konaní o ukladaní pokút podľa zákona o RPVS jednoznačne vystupuje ako nezávislý súd, pretože jeho procesný postup určuje zákon o RPVS, odkazom na CMP (§ 16 ods. 5 zákona o RPVS). Súd v konaní nepostupuje ako správny orgán podľa zák. č. 71/1967 Zb. alebo ako trestný súd podľa Trestného poriadku, z ktorého dôvodu pri ukladaní pokút vo výroku uznesenia vymedzuje skutok, za ktorý ukladá pokutu či právnu kvalifikáciu, ktorú formu ukladá § 163 ods. 1 písm. c), ods. 3 Trestného poriadku. Kdežto v rozsudku alebo uznesení vydanom v civilnom konaní súd právne posúdenie podľa § 220 ods. 2 CSP rozvádza v odôvodnení rozhodnutia. Súd pri ukladaní pokút podľa zákona o RPVS nepostupuje podľa zákona o priestupkoch či Správneho poriadku, keďže podľa § 16 ods. 5 zákona o RPVS postupuje výlučne podľa CMP, ktorý upravuje postup súdu, nie správnych orgánov či trestného súdu. Žalovaný považoval napadnuté uznesenie za vecne správne a kasačnú sťažnosť navrhol podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalobcu [453 ods. 1 a ods. 2 SSP] postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná (§ 461 SSP).

18. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pre nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 7 písm. d) SSP správne súdy nepreskúmajú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc v civilnom procese.

21. Podľa § 13 ods. 4 zákona o RPVS registrujúci orgán uloží oprávnenej osobe pokutu od 10 000 do 100 000 eur, ak poruší zákaz podľa § 19 .

22. Podľa § 16 ods. 5 zákona o RPVS na konanie o námietkach, na konanie podľa § 12 a na konanie o pokute sa primerane použijú ustanovenia Civilného mimosporového poriadku; ustanovenia čl. 6, § 35 a § 36 Civilného mimosporového poriadku sa nepoužijú.

23. Podľa § 19 zákona o RPVS oprávnená osoba nesmie vykonávať úkony podľa tohto zákona, ak

- a) je v tej istej veci zároveň partnerom verejného sektora alebo konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora, pre ktorého má plniť povinnosti oprávnenej osoby,
- b) konečný užívateľ výhod partnera verejného sektora a oprávnenej osoby je tá istá fyzická osoba,
- c) má akýkoľvek vzťah k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov, ktorý by mohol spochybniť jej nestrannosť, najmä ak je personálne alebo majetkovo prepojená s partnerom verejného sektora.

V.

24. V prejednávanej veci je spornou otázkou, či rozhodnutie okresného súdu ako registrového súdu, o uložení pokuty podľa § 13 zákona o RPVS, uloženého z dôvodu porušenia povinností oprávnenej osoby podľa § 19 zákona o RPVS je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí podľa Správneho súdneho poriadku.

25. Najvyšší súd z predloženého súdneho spisu zistil, že Okresný súd Žilina napadnutým uznesením, č. k.: 43Ppok/2/2018-391, vydaným dňa 30. augusta 2019, v právnej veci partnera verejného sektora: Mediaprint - Kapa Pressegrasso, a. s., Stará Vajnorská 9, Bratislava, právne zastúpeného Advokátska kancelária MCL, s. r. o., Mostová 2, Bratislava, za účasti oprávnenej osoby: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s. r. o., Miletičova 5B, Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpenej T. T. L., T. XA, X. - Ružinov, za účasti členov štatutárneho orgánu partnera verejného sektora - členov predstavenstva partnera verejného sektora: 1) N.. X. G., 2) L.. Z. V., 3) G.. E. X., 4) N.. N. C., 5) Y. G. O., všetci členovia predstavenstva zastúpení: Advokátskou kanceláriou MCL, s. r. o., Mostová 2, Bratislava, v konaní o uložení pokuty podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z. rozhodol tak, že nasledovne:

- I. uložil partnerovi verejného sektora Mediaprint - Kapa Pressegrasso, a. s. Stará Vajnorská 9, Bratislava, pokutu vo výške 30.000,- eur,

- II. uložil členovi predstavenstva partnera verejného sektora: N.. X. G., W. X, X. - mestská časť G., pokutu vo výške 10.000,- eur, za ktorej zapltenie ručí oprávnená osoba: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s. r. o.,

- III. uložil členovi predstavenstva partnera verejného sektora: L.. Z. V., O. XXX/X, X. - T. Č. X. - U. T., pokutu vo výške 10.000,- eur, za ktorej zapltenie ručí oprávnená osoba: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o.,

- IV. uložil členovi predstavenstva: G.. E. X., I. XX, X. - T. Č. U. T., pokutu vo výške 10.000,- eur, za zapltenie ktorej ručí oprávnená osoba: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s. r. o.,

- V. uložil členovi predstavenstva partnera verejného sektora N.. N. C., X. X, X. - T. Č. L. X., pokutu vo výške 10.000,- eur, za ktorej zapltenie ručí oprávnená osoba: Advokátska kancelária Bugala -

Ďurček, s. r. o.,

- VI. uložil členovi predstavenstva partnera verejného sektora : Y. G. O., J. B. XXXX/XXB, X. - T. Č. X. U. T., pokutu vo výške 10.000,-eur, za ktorej zaplatenie taktiež ručí oprávnená osoba: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s. r. o.

- a napokon posledným výrokom VII. uložil oprávnenej osobe: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s. r. o. pokutu vo výške 20.000,-eur.

26. Kasačný súd na podklade obsahu napadnutého uznesenia Okresného súdu Žilina dospel k záveru, že rozhodnutie bolo nepochybne vydané v konaní vedenom súdom podľa § 2 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), ods. 2, ods. 3, §13, § 16 ods. 5, § 19, § 23 ods. 2 zákona o RPVS, a teda v konaní o uložení pokuty za porušenie povinnosti podľa § 19 zákona o RPVS, v zmysle ktorého oprávnená osoba nesmie vykonávať úkony podľa predmetného zákona, ak

a) je v tej istej veci zároveň partnerom verejného sektora alebo konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora, pre ktorého má povinnosť plniť povinnosti oprávnenej osoby,

b) konečný užívateľ výhod partnera verejného sektora a oprávnenej osoby je tá istá osoba,

c) má akýkoľvek vzťah k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov, ktorý by mohol spochybniť jej nestrannosť, najmä ak je personálne alebo majetkovo prepojená s partnerom verejného sektora.

27. Zákon o RPVS nahrádza doterajší Register konečných užívateľov výhod, vedený Úradom pre verejné obstarávanie podľa zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom využíva aj ustanovenia zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o AML“), a to najmä definíciu konečného užívateľa výhod podľa § 6a zákona o AML. Z hľadiska hmotnoprávnej úpravy sa s účinnosťou tohto zákona upravili (novelizovali) najmä zákony, regulujúce prístup k verejným zdrojom, pričom novelizácie týchto zákonov tvoria základnú časť pripojených novelizačných článkov - Čl. III až Čl. XXIII tohto zákona. V daných prípadoch ide o zákony, definujúce podmienky prístupu k verejným zdrojom - všeobecná úprava rozpočtových pravidiel, poskytovanie dotácií, verejné obstarávanie a iné. Práve účinnosťou tohto zákona bola zakomponovaná nová podmienka do týchto zákonov a tou je zápis do Registra zo strany partnerov. Z hľadiska procesnoprávnej úpravy treba mať na zreteli najmä právnu úpravu Civilného mimosporového poriadku, ktorá sa subsidiárne bude aplikovať aj na registráciu a ukládanie pokút podľa Zákona o RPVS.

28. Okresný súd v rozhodnutí, ktorého preskúmania sa kasačný sťažovateľ domáhal tiež skonštatoval, že ochrana záujmu na nestrannom vykonávaní verifikácie oprávnenou osobou zakotvením § 19 do zákona o RPVS je logickou reakciou zákonodarcu na skutočnosť, že v minulosti to boli práve niektoré z profesií, s možnosťou plniť úlohy oprávnenej osoby, ktoré pomáhali ukrývať skutočných užívateľov výhod či už právnou pomocou alebo priamo svojou účasťou v partnerovi verejného sektora. Oprávnená osoba je za splnenia podmienok podľa § 19 zákona o RPVS vylúčená, pričom sankcia za porušenie zákazu plniť povinnosti podľa zákona pre partnera verejného sektora v prípade naplnenia predpokladov vylúčenia spočíva v uložení pokuty, ktorá má predovšetkým preventívnu funkciu. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o RPVS je účelom tohto právneho inštitútu odňať vo forme pokuty všetko o čo sa partner obohatil (získal) v dôsledku toho, že bol uvedením nepravdivých údajov o konečnom užívateľovi výhod spôsobilý uzatvoriť zmluvu so subjektom verejného sektora.

29. Kasačný súd taktiež považuje za nepochybný záver, zastávaný v doterajšej rozhodovacej praxi najvyššieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu vedené v konaniach vedených pod sp. zn. 3Asan/3/2020, sp. zn. 6Asan/4/2020, sp. zn. 8Asan/7/2020), že sa podľa aktuálnej právnej úpravy na konanie podľa § 16 ods. 5 zákona o RPVS, a teda na konanie o námietkach, na konanie podľa § 12 a na konanie o pokute, primerane použijú ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, s výnimkou aplikácie čl. 6 CMP a § 35 a § 36 CMP, nepochybne teda ide o konanie súkromnoprávneho nesporevého charakteru. S charakterom predmetného zápisového konania sa podľa názoru súdu

dostatočným a presvedčivým spôsobom vysporiadal už správny súd prvého stupňa, vhodne poukazujúc na ustanovenia

vyhl. č. 543/2005 Z. z. Spravovacieho poriadku podľa ktorých sa na úseku Registra partnerov verejného sektora používajú skratky súdnych registrov PRe, PNre, PExre, PNsre, PPok, PVým, pričom do registra PPok sa zapisuje podnet, odôvodňujúci postup podľa § 13 zákona o RPVS. Podľa ustanovení Spravovacieho poriadku o súdnych registroch odvolacej agendy sa do súdneho registra „Cob“ zapisujú všetky veci zapísané na okresnom súde do súdnych registrov „Cb“...a tiež „Ppok“. Skutočnosť, že ide o súkromnoprávnu vec, ktorú možno preskúmať v odvolacom konaní v rámci civilného, resp. obchodného súdnictva nasvedčuje aj odvolanie podané oprávnenou osobou, Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s. r. o., v súvislosti s ktorým bolo predmetné uznesenie predmetom konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. IV. ÚS 364/2020, zo dňa 15. júla 2020, v ktorom pripomenul, že krajský súd je oprávnený preskúmať napadnuté rozhodnutie ako celok z dôvodu, že v mimosporových konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania (§ 65 CMP), a teda je oprávnený podrobiť odvolaciemu konaniu rozhodnutie ako celok.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že dotknuté uznesenie Okresného súdu Žilina nie je spôsobilým predmetom preskúmania zákonnosti v správnom súdnictve, kasačný súd sťažnosť kasačného sťažovateľa podľa § 461 SSP zamietol.

VI .

31. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP a contrario, keďže kasačný sťažovateľ v kasačnom konaní nemal úspech a žalovanému neprináleží náhrada trov kasačného konania zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.